

Sygn. akt I C 1065/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Danuta Kozikowska

Protokolant sekretarz sądowy Ewa Sokołowska

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko T. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej T. K. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 314,55 zł (trzysta czternaście złotych 55/100) z ustawowymi odsetkami:

- w wysokości 8 % w stosunku rocznym od dnia 30 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,

–za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 pkt procentowych od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. odstępuje od obciążania pozwanej T. K. zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1065/15 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. w pozwie wniesionym przeciwko T. K. domagał się zapłaty kwoty 314,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2015-07-01 do dnia zapłaty. Powód domagał się także zasądzenia kosztów procesu.

Powód wskazał, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwaną za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) S.A. na podstawie umowy świadczeń usług telekomunikacyjnych o numerze (...) zawartej w dniu 19 sierpnia 2008r. Powód podał, że 28 czerwca 2013r. zmienił nazwę z (...) S.A. na (...) S.A.

Nakazem zapłaty z dnia 20 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu i orzekł o kosztach procesu, sygn. akt VI Nc – e 1207872/15.

Pozwana T. K. złożyła w dniu 05 sierpnia 2015r. sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się odstąpienia jej od obciążenia kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację materialną, a postanowieniem z dnia 21 września 2015 r. Referendarz Sądowy przy Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie uchylił nakaz zapłaty w całości i sprawę przekazał do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Sprawę zarejestrowano pod sygnaturą I C 1065/15 upr.

Pozwana T. K. złożyła odpowiedź na pozew wnosząc o oddalenie powództwa oraz o obciążenie powoda kosztami procesu(k.67-70 akt). Powódka w uzasadnieniu podała, że nie podpisała umowy o dalsze świadczenie usług. Wskazała, że zawarta umowa przez telefon nie była wiążąca. Podniosła, że zgodnie z warunkami i przepisami operatora w terminie dziesięciu dni złożyła na piśmie rezygnację z przedłużenia dalszej umowy.

Na rozprawie w dniu 30 grudnia 2015 r. oraz 17 lutego 2016r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a na wypadek uwzględnienia żądania wniosła o nie obciążanie jej kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację materialną. Wskazała, że zwracała się do powoda o rozłożenie dochodzonej kwoty na raty z uwagi trudną sytuację materialną, jednakże powód nie wyraził na to zgody.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 sierpnia 2008r. pozwana T. K. zawarła z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...).

W dniu 28 czerwca 2013r. powód zmienił nazwę z (...) S.A. z/s w W. na (...) S.A. z/s w W..

(dowód: umowa nr (...) o świadczenie usług (...) k. 36 akt, odpis z KRS-u Nr (...) k.53-55 akt)

W dniu 19 kwietnia 2012 r. przedstawiciel powoda przedstawił pozwanej przez telefon ofertę zmiany warunków umowy świadczeń usług telekomunikacyjnych o numerze (...) zawartej w dniu 19 sierpnia 2008r., w zakresie okresu trwania umowy (28 miesięcy) oraz pakietu taryfowego(Rodzinna).

Następnie przed upływem kolejnego okresu umowy, w dniu 24 czerwca 2014 r. przedstawiciel powoda przedstawił pozwanej przez telefon(na odległość) ofertę zmiany warunków umowy świadczeń usług telekomunikacyjnych o numerze (...) zawartej w dniu 19 sierpnia 2008r., w zakresie okresu trwania umowy (36 miesięcy) oraz pakietu taryfowego(tanie minuty +10). Pozwana przyjęła ofertę. Przedstawiciel powoda uzgodnił z pozwaną termin wprowadzenia zmiany warunków umowy o świadczenie telekomunikacyjnych dzień 25 czerwca 2014r.

(dowód: potwierdzenie zmiany warunków umowy z dnia 25-04-2012r. k.32 akt, nagranie rozmowy z dnia 24 czerwca 2014r. k. 84 akt; potwierdzenie zmiany warunków umowy z dnia 2014-06-27 k.33 akt)

Pozwana pismem z dnia 07 lipca 2014r. chciała odstąpić od umowy, jednakże powód nie wyraził na to zgody.

(dowód: zeznania pozwanej k. 87v i 79-79v akt, pismo powoda z dnia 2014-07-17 karta 78 akt)

W dniu 21 października 2014r. pozwana zwróciła się do powoda o rozwiązanie umowy abonenckiej z dniem 31 października 2014r.

Pismem z dnia 07 listopada 2014r. powód poinformował pozwaną o rozwiązaniu umowy (...) z dnia 19 sierpnia 2008r. z dniem 30 listopada 2014r.

(dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy abonenckiej k. 35 akt, pismo z dnia 2014-11-07 k. 34 akt)

Pozwana nie regulowała należności za trzy okresy płatności, dlatego powód wystawił T. K. w dniu 2014-11-28 fakturę VAT (...) na kwotę 334,80 zł z terminem zapłaty na dzień 12 grudnia 2014 r. , zaś w dniu 2014-12-16 fakturę (...) na kwotę 351,59 zł z terminem zapłaty na dzień 30 grudnia 2014 r. oraz w dniu 2015-01-20 fakturę (...) na kwotę 355,72 zł z terminem na dzień 03 lutego 2015 r.

(dowód: faktura (...) k. 38 akt, fakturę (...) 39 akt, faktura (...) k. 40 akt)

Pismem z dnia 19 lutego 2015 r. T. K. została wezwana do zapłaty kwoty 361,53 zł pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: ostateczne przedprocesowe wezwanie do zapłaty k.41 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne w istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestiach Sąd ustalił na podstawie danych wynikających z nagrania rozmowy z dnia 24 czerwca 2014r. i dokumentów zebranych w aktach sprawy. Strony nie kwestionowały wiarygodności ani prawdziwości danych wynikających z tych dokumentów, ani z nagrania rozmowy. Nadto nie ujawniły się inne okoliczności, które podważyłyby moc dowodową tych danych.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanej zapłaty należności z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwaną z (...) S.A. (obecnie (...) S.A.). Powód wskazał, że na podstawie tej umowy operator zobowiązał się do świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz pozwanej, a pozwana zobowiązała się do zapłaty za te usługi. Powód podniósł również, że pozwana nie dokonała terminowej zapłaty za trzy okresy płatności. Pozwana wskazała, że zawarta umowa przez telefon nie była wiążąca. Podniosła, że zgodnie z warunkami i przepisami operatora w terminie dziesięciu dni złożyła na piśmie rezygnację z przedłużenia dalszej umowy. Pozwana nie kwestionowała wysokości żądania.

W ocenie Sądu orzekającego, żądanie powoda było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 56 ust.6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne(Dz.U z 2004 Nr 171 poz. 1800 z późn. zm)dostawca usług może umożliwić abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej lub elektronicznej zmianę warunków umowy, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w szczególności telefonicznie lub przy użyciu poczty elektronicznej lub faksu. Dostawca usług obowiązany jest jednak utrwalic oświadczenie abonenta złożone w sposób określony w zdaniu pierwszym i przechowywać je do końca obowiązywania umowy na zmienionych warunkach i udostępniać jego treść abonentowi na jego żądanie, zgłoszone w szczególności w trakcie postępowania reklamacyjnego. W przypadku zmiany warunków umowy dokonanej telefonicznie powinna być utrwalona cała rozmowa. Jednocześnie dostawca usług obowiązany jest do potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian w terminie ustalonym z abonentem, ale nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zlecenia zmiany. Abonentowi przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, bez podania przyczyn, poprzez złożenie oświadczenia w formie pisemnej w terminie 10 dni od dnia otrzymania potwierdzenia. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Podnieść trzeba, iż powód w żaden sposób nie wykazał zasadności swojego roszczenia dochodzonego w tejże sprawie. Natomiast zgodnie z art. 56 ust.7 w/w ustawy Abonentowi nie przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, o którym mowa w ust. 6, jeżeli dostawca usług, za zgodą abonenta, rozpoczął świadczenie usług zgodnie ze zmienionymi warunkami umowy.

W treści nagranej rozmowy z dnia 24 czerwca 2014r. pomiędzy przedstawicielem powoda oraz z pozwaną wynika, że pozwana przyjęła zmianę warunków umowy o świadczenie telekomunikacyjnych co do okresu oraz taryfy, a także rozpoczęcia zmiany warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych. W związku z tym pozwanej nie przysługiwało prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy.

O odsetkach orzeczono na podstawie przepisu art. 481 § 1 i § 2 k.c. Na podstawie przepisu art. 481 k.c. odsetki należą się za samo opóźnienie, choćby zatem wierzyciel nie poniósł żadnej szkody i choćby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi; przysługują one przy tym w zasadzie według stopy ustawowej. Tak ujęte odsetki stanowią rekompensatę uszczerbku doznanego przez wierzyciela wskutek pozbawienia go możliwości czerpania korzyści z należnego mu świadczenia pieniężnego (rodzaj zryczałtowanej opłaty za korzystanie z cudzych pieniędzy), jak i rolę represyjną (przyczyniając się do terminowego spełnienia świadczenia).

Opóźnienie się z wykonaniem świadczenia oznacza, że nie zostało ono spełnione w terminie wymagalności. Powód domagał się odsetek od dnia 01 lipca 2015r. tj. od dnia wniesienia pozwu.

Odsetki ustawowe od dnia 8 lipca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015r. wynosiły 8% zaś od 1 stycznia 2016r. w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5/5 pkt procentowych. Dlatego też Sąd rozstrzygnął o odsetkach na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 471 k.c. .

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak na wstępie, jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 102 k.p.c., zgodnie z zasadą słuszności.

Stosownie do dyspozycji tego przepisu w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten urzeczywistnia zasadę słuszności i jako taki stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Podkreślić należy, iż przepis ten nie konkretyzuje pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, toteż ich kwalifikacja należy do Sądu, który – uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy – powinien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości. Do kręgu okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c. należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i będące „na zewnątrz” procesu. Okoliczności te powinny być oceniane przed wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego.

Pozwana przegrała niniejszą sprawę w całości, a w konsekwencji tego miałaby obowiązek zwrotu kosztów procesu poniesionych przez powoda. Sąd jednakże odstąpił od obciążania pozwaną kosztami procesu.

W niniejszej sprawie Sąd przede wszystkim miał na uwadze sytuację materialną pozwanej , ponieważ utrzymuje się z emerytury w wysokości 1.600,00 zł miesięcznie, zaś za wynajem mieszkania płaci 1.103,00 zł miesięcznie. Zatem niewiele pozostaje pozwanej środków pieniężnych na niezbędne koszty utrzymania. W utrzymaniu pomagają jej dzieci. Wskazać należy, że przed wniesieniem pozwu pozwana zwracała się z prośbą do powoda o rozłożenie należności dochodzonej na raty, jednakże powód nie wyraził na to zgody. Obciążenie pozwanej dodatkowymi kosztami w tych okolicznościach zdaniem Sądu byłoby zbyt nadmierne. Gdyby powód wyraził zgodę na rozłożenie dochodzonej należności na raty nie naraziłoby to pozwanej na ponoszenie kosztów procesu. Zdaniem Sądu, w tym stanie rzeczy uzasadnione wydaje się zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. Opierając się na zasadach słuszności, Sąd odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu poniesionymi przez powoda.

SSR Danuta Kozikowska